

hvor de skulle, ville være overhængende i den situation?

(Kort bemærkning).

**Knud Erik Kirkegaard (KF):**

Til den radikale ordfører, fru Vibeke Peschardt: Nu skal vi jo passe på, at debatten her ikke bliver til en trafikdebat.

Jeg tog min afregning fra benzinstationen med for at påpege, at der altså er noget her, vi skal være opmærksomme på. Jeg skal ikke her under landdistriktdebatten komme med præcise udspil til at sænke benzinprisen, eller hvad man ellers kan foretage sig af beskatningsmæssig karakter omkring privatbilen. Det kan vi diskutere i en anden sammenhæng.

Men hvis vi går i den illusion, at det her ikke er en faktor, der betyder uendelig meget for udviklingen af landdistrikterne, så tager vi altså fejl. Det gør det. En af de allervigtigste faktorer er måske muligheden for at have den individuelle trafik.

Vi kan diskutere detaljerne i det, og vi kan diskutere instrumenterne, men at det er en faktor, der virkelig betyder noget, vil jeg holde fast i.

Hr. Holger Graversen tager afstand fra klapjagten på privatbilismen. Det er jeg glad for. Gid man kunne man sige det samme om samtlige hr. Holger Graversens partifæller.

Så spørger hr. Graversen: Hvad er egentlig problemet, hvis man laver lokalplaner i landsbyerne? Jamen hvorfor egentlig gøre det, hvis der ikke er et behov for det? Man kan bare flytte zonelovskompetencen. Så kan man helt undgå det og en masse administration, der ligger i at skulle udarbejde disse lokalplaner. Teknisk er jeg naturligvis enig i, at den mulighed foreligger. Jeg sidder jo altså stadig væk i en kommunalbestyrelse i en landkommune, så jeg ved det godt.

Til hr. Ebbe Kalnæs: Man kan have mange filosofiske diskussioner om puljer og bloktilskud, men jeg må dybt rødmende erkende over for hr. Ebbe Kalnæs, at hvis vi flyttede de der 16,8 mio. kr. fra landdistriktspuljen over i bloktilskudspuljen, så tror jeg, at de ville forsvinde.

**Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):**

Så er det hr. Kristen Touborg som ordfører.

**Kristen Touborg (SF):**

Landdistriktsredegørelsen indeholder en opfølgning af de initiativer, som er iværksat for at

fremme udviklingen i landdistrikterne. Målet er at skabe levedygtige landdistrikter med realistiske bosætningsmuligheder for flest mulige borgere.

Redegørelsen starter med at konstatere, at det er positivt, at der i de seneste år har været en befolkningstilvækst i landdistrikterne. Det vigtige her er jo så, om det skyldes de tiltag, der er iværksat, eller om det skyldes, at Danmark som helhed har fået flere indbyggere, og når jeg ser på bilagsmaterialet, må jeg jo konstatere, at det nok skyldes det sidste.

Procentuelt bor der færre i landdistrikterne i dag end for 10 år siden. Befolkningstallet har været stigende, men stigningen er lavere, end den er i bykommunerne. Endvidere har landdistrikterne haft en negativ nettotilflytning på små 2 pct., hvor bykommunerne har haft en positiv nettotilflytning på 0,3 pct. Det synes vi er bekymrende i forhold til det mål, vi havde. Ved debatten i 1997 troede jeg, at regeringens ambitionsniveau var højnet, og at den aktivt ville indgå i løsningsmodeller for at forhindre en skævvridning af Danmark. Jeg må så nu konstatere, at det ikke rigtig er sket.

Vi har her i dag haft en del debat om mangler og fordele ved bosætning, og hvilke faktorer der har betydning herfor. Efter SF's opfattelse har det meget stor betydning for bosætningen, hvordan landbrugserhvervet gebærder sig.

Jeg er opmærksom på, at Socialdemokratiets ordfører pointerede, at landbruget ikke mere har så stor betydning for landdistrikterne, som det har haft, og at det altså er andre og flere helheder, der er afgørende. Det er jeg fuldstændig enig i, men sagen er, at det industrialiserede landbrug har en ret stor indflydelse på, om folk ønsker at bo i landdistrikterne. Det industrialiserede landbrug med f.eks. meget store svinefarme har en påvirkning på området, som er ret afgørende. Jeg tror sådan set ikke, der er så forfærdelig mange byboer, der ønsker at bosætte sig for tæt på svinefarme, fordi der er sådan en helt umiskendelig duft ved svinefarme. Engang sagde man, at de lugtede af penge, men der har jo i hvert fald været perioder, hvor det ikke var det, de lugtede af. At det så er ved at blive tilfældet nu igen, er en anden sag.

Sagen er, at vil man have reel indflydelse på, hvordan bosætningsmulighederne skal være, så er der nok behov for, at man griber langt mere ind og langt mere styrer strukturudviklingen i landbruget. Efter vores bedste opfattelse er det